

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Csr/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201030
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3619201030.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobkyne: K. W., I.. XX.XX.XXXX, Z. XXX XX B., U.. V.. N. XXXX/XX, právne zastúpenej: Pavol Trnka, advokát so sídlom 957 04 Bánovce nad Bebravou, Novomestského 1322/16 proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 806, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, právne zastúpenému: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45744971, pod sp. zn. SRSAspA01135/18 zo dňa 26.03.2019 podľa § 46 ods. 1 písm. g/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

II. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 17.07.2019 proti žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku zriadeného pri Asociácií pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2 zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava IČO: 45 744 971 sp. zn: SRSAspA 01135/18 zo dňa 26. 03.2019 z dôvodov § 45 ods.1 písm. g/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších zákonov. Žalobu odôvodnila tým, že rozhodcovský súd ju týmto rozsudkom zaviazal na zaplatenie sumy 1842,22 eur, úroku z omeškania 802,66 eur, úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 1503,09 eur od 09.08.2018 do zaplatenia, trovy konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 158,69 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 217,30 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i jednej splátky riadne a včas. Rozhodca rozhodcovský rozsudok odôvodnil tým, že mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 29.05.2017 uzatvorená platná rozhodcovská zmluva, vzhľadom na ktorú skutočnosť dospel k záveru, že je založená jeho právomoc a je príslušný na prejednanie veci samej. Mal tiež za preukázané, že medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného vznikol záväzkový vzťah, ktorý má charakter úveru a tiež to, že povinnosti so záväzkového vzťahu si žalobkyňa / v rozhodcovskom konaní žalovaná/ riadne neplnila. Ďalej konštatoval, že po postúpení pohľadávky z tohto záväzkového vzťahu žalobkyňa uznala záväzok čo do dôvodu a výšky / teda platne/ uznala svoj záväzok a zaviazala sa ho žalovanému zaplatiť dohodnutým spôsobom. Na základe zadovážených dôkazov nemal rozhodcovský súd pochybnosti, že svoj záväzok uznala a

zaviazala sa ho žalovanému zaplatiť, pričom nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nárok žalovaného EOS KSI Slovensko, s.r.o. voči žalobkyni spochybnili a z ktorého dôvodu žalobe vyhovel a umožnil jej uloženú povinnosť plniť v splátkach vo výške 50 eur. Ako právny dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku poukázala na § 45 ods.1 písm. g/ zákona č. 335/20014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, lebo v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy a neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, preto rozhodcovský rozsudok pokladala za nezákonný a nedôvodný a napadla ho v zákonnej lehote. V priebehu rozhodcovského konania žalobkyňa na výzvu rozhodcu zaslala dňa 19.10.2018 rozhodcovského súdu žalobnú odpoveď, v ktorej poukázala na skutočnosť, že na podanie žaloby nevznikol žiaden dôvod, keďže podľa uzavretej dohody o uznaní záväzku a úhrade v splátkach / postupne zvyšovanej/ výške v dohodnutom termíne do 25.dňa v mesiaci vždy uhradila zaplatením. Ani v odôvodnení rozsudku jej argumentáciu rozhodcovský súd nespochybnil a nevyplýva z rozhodcovského rozsudku ani jediná skutočnosť, na základe ktorej by bolo možné urobiť záver, že v dôsledku nedodržania niektorej povinnosti vyplývajúcej z dohody o uznaní záväzku a úhrade v splátkach došlo k zosplatneniu pohľadávky, preto je pre žalobkyňu nepochopiteľné z akého dôvodu žalovaný podával žalobu na rozhodcovský súd a ešte nepochopiteľnejšie je, ako takto zjavne nedôvodnej žalobe mohol rozhodca vyhovieť.

2.Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného prostredníctvom jeho zástupcu oboznámením sa s obsahom rozhodcovského spisu vrátane rozhodcovského rozsudku sp. zn: SRSApA 01135/18 zo dňa 29.03.2019 č.I.12-33 spisu, písomného vyjadrenia žalovaného k plneniu dlhu č.I.62- 71,90-93 spisu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobca Dohodu a Rozhodcovskú zmluvu vyplnil a podpísal dňa 29.05.2017. Od toho momentu ich žalovaný považoval za platne uzavreté, pričom žalobkyňa plnila podmienky Dohody nepravidelne vzhľadom na čo žalovaný od zmluvy odstúpil, lebo žalobkyňa uznala dlh vo výške 40 eur pričom posledná splátka predstavuje celý zvyšok dlhu. Rozhodca umožnil splácanie dlhu i naďalej formou mesačných splátok vo výške 50 eur , lebo žalobca v tejto výške od 08.12.2017 uhrádzal dlh v tejto výške a nadviazal a Dohodu medzi žalobcom a žalovaným , kedy žalovaný mohol požadovať v zmysle Dohody jednorazové splnenie dlhu v zmysle poslednej 6. splátky. Poukázal na to, že Rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, tiež žalobkyňa nepreukázala, že bola nútená rozhodcovskú zmluvu podpísať, táto nepreukázala zákonné dôvody na zrušenie rozhodcovského, preto žiadal žalobu zamietnuť.

4. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že podpísala žiadosť o vydanie pôžičkovej karty, nepamätá si, že by jej bol doručený potvrdzujúci list. Tiež potvrdila, že poslala rozhodcovskému súdu žalobnú odpoveď v ktorej sa ohradila proti tvrdeniu, že nemá niektoré splátky zaplatené, lebo tieto splátky poctivo platila celý čas. Pokiaľ ide o Dohodu o uznaní záväzku zo dňa 28.05.2015 túto podpísala u nej v byte, kde ju kontaktoval pracovník žalovaného, ktorý prišiel za ňou do miesta jej bydliska, nebola poučená zamestnancom žalovaného o premlčaní záväzku a ani o tom čo premlčanie znamená, pričom zamestnanec žalovaného prišiel len kvôli splátkam, preto túto dohodu chápala len ako o dohodu o splátkach a o výške splátky . Predchádzajúca dohoda nebola zrušená a žalovaný jej už poslal ďalšiu dohodu a keď sa ho pýtala načo ďalšiu dohodu, bolo jej povedané, že len tak a že tá prvá dohoda už končí a treba urobiť novú dohodu o výške splátky. Druhú dohodu podpísala keď jej prišla poštou a to i z dôvodu, že jej žalovaný do telefónu tvrdil, že je to isté len iná výška splátky a tiež z touto dohodou jej bola doručená aj spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, pričom nevedela čo je spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a ani netušila aké sú jej dôsledky , lebo zo strany žalovaného jej nebolo nič vysvetlené len jej bola listina zaslaná, tiež potvrdila, že žiadny dodatok k úverovej zmluve na základe ktorej jej bola zvýšená splátka na 105 eur a zvýšený úverový rámec 3150 eur tak, ako je uvedené vo výpise z úverovej karty Quatro nepodpísala, tiež si nezráta, či má zaplatenú celkom pohľadávku alebo nie.

5. Právny zástupca žalobkyne poukázal na zákonom stanovený dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods.1 písm. g/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a poukázal na to, že rozhodcovský súd nesprávne a neúplne zistil skutkový stav a nesprávne vyhodnotil dôkazy. Po uzavretí vzťahu medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobkyňou došlo k viacerým dohodám o uznaní záväzku. Prvá dohoda hovorí o splácaní 30 eur počas celého obdobia, ďalšia dohoda zo dňa 23.08.2016 podľa ktorej sa zvyšuje splátka na 33 eur s tým že sa má dlh splácať v siedmych splátkach a

posledná mala uhradiť celý dlh., následne žalovaný predkladal ďalšiu dohodu o navýšení na 50 eur, táto dohoda už tretia v poradí nemohla byť podkladom pre platenie predmetného dlhu, pričom žalobkyňa tieto splátky riadne dodržiavala a platila v dobrej viere, že platí z titulu platne uzavretej dohody. Žalobkyňa tvrdila, že platne je uzatvorená len dohoda z roku 2015, lebo je zjavne cieľom ďalších dohôd nahradiť tu predchádzajúcu dohodu. Poukázal na to, že účastníci môžu meniť dohodu ak úplne nahrádzajú tu predchádzajúcu, ak to tam nie je uvedené, mohol by vzniknúť nový záväzok, ale len za predpokladu, že ďalšie záväzky by mohli existovať vedľa seba, čo je v danom prípade vylúčené, lebo ide len o súčasť predchádzajúceho záväzku. Dohoda na základe ktorej rozhodca rozhodol je neplatná a pokiaľ by bol rozhodca dôkladne vykonal dokazovanie mal žalobu zamietnuť. Tiež namietal, že rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 ods.4 písm. b/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a to označenie spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje rozhodcovská zmluva, čo úplne absentuje. Tiež poukázal na to, že žalovaný postupoval pri Dohode o splátkach z roku 2017 tak, ako keby nárok zosplatnil a podľa toho vyčíslvoval aj istinu čo je nemožné aj z toho dôvodu je dohoda o splátkach z roku 2017 neplatná a tiež žalovaný nepreukázal zmenu spotrebiteľskej zmluvy, teda nárok mohol byť uplatnený len z bezdôvodného obohatenia.

6. Z rozhodcovského spisu vyplýva, že žalovaný doručil žalobu na rozhodcovský súd dňa 17.08.2018 súčasťou ktorej bola rozhodcovská zmluva zo dňa 28.05.2015 v ktorej sa uvádza, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenej pod zhodným číslom spisu ako je uvedené v záhlaví tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené stálym rozhodcovským súdom z čoho jednoznačne vyplýva, že rozhodcovská zmluva neobsahuje označenie spotrebiteľskej zmluvy, ktorej sa rozhodcovská zmluva týka čo je obligatórnou náležitosťou rozhodcovskej zmluvy, ktorá v tejto zmluve výslovne absentuje. Súčasťou spisu je aj žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro zo dňa 04.11.2005 na úverový rámec 995,82 eur /30000 Sk/ a výšku splátky 33,19 eur / 1000 Sk/, žalobná odpoveď č.l.24 spisu v ktorej žalobkyňa namietala, že žalobu považuje za zmätočnú a záväzok už uhradila, preto ju žiadala zamietnuť. Súčasťou spisu je aj Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 28.05.2015, ktorú žalobkyňa podpísala v domácom prostredí, keď ju osobne požiadal zamestnanec žalovaného, aby ju uhradil s tým, že ide len o dohodu o splátkach. Ďalšiu Dohodu o splátkach žalobkyňa podpísala dňa 29.05.2017 v ktorej v ktorej došlo k navýšeniu celej pohľadávky a výšky splátky na 40 eur od 25.05.2017 do 25.10.2017 a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 29.05.2017 v ktorej absentuje označenie spotrebiteľskej zmluvy, ktorá by mal byť v rozhodcovskom konaní vykonaná, teda rozhodcovská spotrebiteľská zmluva neobsahuje obligatórnou náležitosť označenie spotrebiteľskej zmluvy, teda je neplatná, preto nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

7. Súd ďalej skúmal či žaloba bola uplatnená v trojmesečnej prekluzívnej lehote plynúcej odo dňa doručenia rozhodnutia rozhodcovského rozsudku žalobkyňi. Žalobkyňa prevzala rozhodcovský rozsudok do vlastných rúk dňa 03.05.2019, teda trojmesačná prekluzívna lehota by jej uplynula 03.08.2019, pričom žalobu podala na tunajšom súde dňa 17.07.2019, teda v zákonom stanovenej lehote.

8. Z rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 01135/18 zo dňa 26.03.2019 vyplýva, že rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu / v rozhodcovskom konaní žalovanú/ na zaplatenie sumy 1842,22 eur, úroku z omeškania 802,66eur, úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 1503,09 eur od 09.08.2018 do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania 158,69 eur, trovy právneho zastúpenia 217,30 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i jednej splátky riadne a včas.

9. V rozhodcovskom spise sú založené dve rozhodcovské zmluvy a to rozhodcovská zmluva zo dňa 28.05.2015 č.l.15 spisu a zároveň Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 29.05.2017, pričom z nej nevyplýva, že druhou rozhodcovskou zmluvou sa prvá zrušila, tiež obe nemôžu existovať popri sebe tieto boli podpísané zároveň s Dohodami o uznaní záväzku a o dohode o splátkach zo dňa 28.05.2015 a 29.05.2017 teda všetky doklady boli žalobcovi predložené naraz ako uviedla žalobkyňa, tieto podpísala spolu s Dohodou, nemala možnosť sa vopred oboznámiť s ich obsahom. Rozhodcovská zmluva jej nebola vysvetlená, nevedela čo je rozhodcovská zmluva a ani rozhodcovský rozsudok predpokladala že je to súčasť úverovej zmluvy, preto súd dospel k záveru, že žalobkyňa ako slabšia strana v spore

bol pod tlakom silnejšej strany v spore, išlo o tlak právne znalého dodávateľa, ktorý využil neznalosť a slabšiu vyjednávaciu silu žalobkyne ako spotrebiteľa. Rozhodcovské zmluvy uzavreté dňa 28.05.2015 a 29.05.2017 sú formulárovými zmluvami, žalobkyni ako spotrebiteľovi neboli vysvetlené základné pojmy ako je rozhodcovská zmluva, rozhodcovský súd, právne dôsledky jej uzavretia, týmto pojmom nerozumela, nebolo nič vysvetlené o aký úkon sa jedná, žalobkyňa je bežným právne nevzdelaným spotrebiteľom ktorému dodávateľ nedal ani základné informácie čo znamená rozhodcovská zmluva a čo je jej obsahom, pričom ani nemala možnosť rozhodcovské konanie odmietnuť. Nemala priestor si dokumenty vopred prečítať a porozumieť ich obsahu, a rozhodcovská zmluva mu bola jednostranne vnútená zo strany žalovaného, keď prvú rozhodcovskú zmluvu podpísala vo svojom byte, kde ju navštívil zamestnanec žalovaného, ktorý tvrdil, že ide len o dohodu o splátkach. Súd považuje zmluvu o rozhodcovskej zmluve za formulárovú, ktorá s poukazom na okolnosti prípadu nebola individuálne dojednaná. Súd preto dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva uzavretá bez možnosti spotrebiteľa zistiť a byť oboznámený s obsahom rozhodcovskej zmluvy a bez náležitého vysvetlenia a poučenia nebola individuálne dohodnutá, je formulárovou zmluvou vypracovanou žalovaným ako dodávateľom so slabšou vyjednávacou silou, ktorý nemá právnické vzdelanie, ktorá bola žalobkyni "vnútená", teda nebola individuálne dojednaná. Súd posúdil právny vzťah medzi veriteľom ako dodávateľom a žalobkyňou ako spotrebiteľom ako spotrebiteľský, aplikoval na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z., Smernicu Rady 93/13 EHS, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C 240/98 zo dňa 27.06.2000 Oceáno Grupo Editorial SA c/a Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C - 168/2005 zo dňa 26.10.2006 Elisa María mostaza Claro c/ a Centro Móvil Milenium SL, a uviedol, že v súd v záujme ochrany spotrebiteľa ex offo preskúmal zmluvu zakladajúcu právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom konštatoval, že vzhľadom na okolnosti za ktorých bola rozhodcovská zmluva uzavretá dochádza k nerovnováhe v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi slobodne zvoliť si spôsob riešenia sporu, rozhodcovskú zmluvu spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemohol ju ovplyvniť, lebo nebol s ňou oboznámený a nemal možnosť sa s jej obsahom vopred oboznámiť, nebola mu vysvetlená žalovaným ako dodávateľom, nemohol ju ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu ani nezistil čo je rozhodcovská zmluva, rozhodcovský súd a aké sú dôsledky jej uzavretia. Súd obe rozhodcovské zmluvy preto považoval za neplatné pre absenciu obligatórnej náležitosti- označenia úverovej zmluvy, v ktorých je označená len Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky, ktoré nie je spotrebiteľskou zmluvou, len zmluvou o zabezpečení záväzku, teda na ich základe nemal byť vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nemôže byť platným exekučným titulom, pričom obe rozhodcovské zmluvy nemôžu existovať popri sebe a žiadna z nich neobsahuje žiadnu klauzulu, že predchádzajúca rozhodcovská zmluva uzavretím novej stratila platnosť, teda ani jedna z nich nebola platným podkladom pre rozhodcovské konania a rozhodca sa obligatónnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, teda jej platnosťou alebo neplatnosťou vôbec nezaoberal.

10. Podľa § 3 ods.3 písm. b/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

11.Podľa § 3 ods.8 zákona č. 335/2014 .Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, dodávateľ, ktorý opakovane uzaviera so spotrebiteľmi spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu alebo ponúka jej uzavretie, je povinný na svojom webovom sídle, ako aj v listinnej podobe v priestoroch v ktorých dochádza k uzavieraniu spotrebiteľských zmlúv a pred uzavretím spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy informovať spotrebiteľa v rozsahu poučenia podľa prílohy č. I. tohto zákona.

12.Podľa § 45 ods. I písm. g/zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní

Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku

Účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu.

13.Podľa § 46 ods. I zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní prvé dve vety

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania.

14. Podľa § 3 ods. I Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom obchádza zákon alebo sa prieči dobrým mravom

16.Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17.Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, uznanie dlhu - ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

19. Podľa § 4 ods.2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, predávajúci nesmie používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách

20. Podľa § 4 ods.8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely zákona rozumie konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje znaky diskriminácie a vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva omyl. Lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

21.Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

22. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

23.Podľa §52 ods. I Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25.Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26.Podľa §52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27.Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

28.Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

29.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30.Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

31.Podľa ods.2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

32.Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

33. Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

34.Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

35. Podľa § 3 ods.3 a § 3 ods.5 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva.

36. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa podala žalobu včas v zákonom stanovenej trojmesečnej lehote podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva bola podľa názoru súdu žalobkyni priamo "vnútená", keď jej zo strany dodávateľa bola predložená zamestnancom žalovaného v jej byte dňa 28.05.2015 spolu s Dohodou o uznaní záväzku a o splátkach, keď ju zamestnanec žalovaného informoval v jej byte, ktorý ju navštívil doma, že ide len o splátky a výšku splátok teda ako slabšia strana v spore bola pod tlakom silnejšej strany v spore a to právne znalého dodávateľa, ktorý využil neznať a slabšiu vyjednávaciu silu žalobkyne ako spotrebiteľa, pričom nevedela čo je rozhodcovská zmluva, čo je rozhodcovský súd a aké sú jej dôsledky o čom nebola žalovaným poučená, žalobkyňa nedostala patričné vysvetlenie, nebolo jej vysvetlené o aký právny úkon sa jedná a aké sú jeho dôsledky, nebolo mu zo strany dodávateľa poskytnuté žiadne kvalifikované vysvetlenie, preto rozhodcovská zmluva jej bola jednostranne vnútená zo strany žalovaného, tiež sa rozhodcovský súd nezaoberal platnosťou ani jednou z predložených rozhodcovských zmlúv, pričom obe súd považuje za absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 3 ods.3 písm. b/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, keď v oboch z nich absentuje označenie spotrebiteľskej zmluvy, ale obsahuje len

Dohodu o uznaní záväzku, ktorá nie je spotrebiteľskou zmluvou len dohodou o zabezpečení záväzku, ktorá navyše nie je presne špecifikovaná dátumom jej uzavretia, teda nie je zrejmé, ktorej dohody sa týka, keď žalovaný uzatváral so žalobkyňou dve dohody o splátkach zo dňa 28.05.2015 a 29.05.2017, ktoré obe boli súčasťou rozhodcovského spisu, teda nebola daná právomoc rozhodcovského súdu na konania a rozhodnutie vo veci.

37. Súd sa následne zaoberal Dohodou o uznaní záväzku zo dňa 28.05.2015, ktorú žalovaný uzavrel v byte žalobkyne, kde bola oboznámená žalobkyňa zamestnancom žalovaného, že ide len o dohodu o splátkach a nie aj o uznanie nároku, pričom žalobkyňa nebola poučená o premlčaní dlhu, nevedela čo je premlčanie, teda v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka nedošlo k platnej dohode o uznaní záväzku, keď už v tom čase bol nárok žalovaného premlčaný, túto dohodu o uznaní záväzku a o splátkach považuje súd za nekalú obchodnú praktiku ako konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 odst. 8 zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa, pretože žalovaný využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby i keď žalobkyňa nemala vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Je evidentné, že úmyslom žalovaného bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalobkyne ako spotrebiteľa. Takéto konanie súd považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 odst. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie súd považuje za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika pritom podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom žalovaný postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, lebo žalobkyňa evidentne nebola poučená o premlčaní dlhu, pričom už v čase uzavretia prvej Dohody o uznaní dlhu a v splátkach zo dňa 28.05.2015 bol nárok zo spotrebiteľskej zmluvy premlčaný o čom žalobkyňa nebola poučená, nevedela čo je premlčanie nároku a o premlčaní nároku v tejto Dohode nie je ani zmienka, teda nedošlo k platnému uznaniu nároku v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, teda nárok nebol uznaný žalobkyňou v súlade so zákonom, teda uznanie nároku je neplatné. Taktiež súd poukazuje na to, že uzatvorením druhej dohody mala tá prvá zaniknúť čo nie je v tejto dohode jasne uvedené, pričom obe nemôžu platiť popri sebe, lebo v každej je uvedená iná splátka a iná výška dlhu. Pokiaľ ide o druhú Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 29.05.2017, táto bola predložená rozhodcovskému súdu, pričom žalovaný od nej listom zo dňa 27.11.2017 vid' čl. 55 spisu od nej odstúpil, teda táto zanikla podľa § 48 Občianskeho zákonníka od začiatku a teda nemohla byť podkladom pre rozhodovanie rozhodcovského súdu, lebo žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd dňa 17.08.2018, keď táto dohoda už zanikla od začiatku a teda nemohla byť podkladom rozhodnutia rozhodcovského súdu, pričom žiadnu inú dohodu a dokonca ani odstúpenie od Dohody o uznaní záväzku a splátkach zo dňa 27.11.2017 žalovaný rozhodcovskému súdu nepredložil. Teda rozhodcovský súd mal podľa názoru súdu dôsledne sa zaoberať platnosťou rozhodcovskej zmluvy zo dňa 28.05.2015 a spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 29.05.2017 a tiež na základe žalobnej odpovede zaslanej žalovanou, ktorá popierala existenciu pohľadávky, keď tvrdila, že pohľadávku žalovanému už uhradila a mal doplniť dokazovanie na existenciu záväzku zo strany žalobkyne, čo neučinil, na čo žiadne dokazovanie nevykonával, keď sa nezaoberal námietkou žalovanej o úplnom zaplatení dlžnej sumy a tiež zo spisu vôbec nevyplýva, že by zaslal žalovanému žalobnú odpoveď žalobkyne na vyjadrenie, teda vec nesprávne právne posúdil.

38. Súd sa následne zaoberal úverovou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi konania označenou ako Žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro zo dňa 04.11.2005 posúdil právny vzťah medzi veriteľom ako dodávateľom a dlžníkom ako spotrebiteľom ako spotrebiteľský, aplikoval na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 129/2010 Z. z., Smernicu Rady 93/13 EHS, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C 240/98 zo dňa 27.06.2000 Oceáno Grupo Editorial SA c/a Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C - 168/2005 zo dňa 26.10.2006 Elisa María mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL, a uviedol, že v súd v záujme ochrany spotrebiteľa ex offo preskúmal zmluvu o úvere zakladajúcu právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom konštatoval, že táto zmluva je právne neúčinná pre nesplnenie odkladacích podmienok podľa § 36 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka, keď žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepredložil o tom dôkazy a nepreukázal splnenie odkladacích podmienok a to zaslanie potvrdzujúceho listu a PIN kódu žalobkyňa a tieto doklady neboli predložené ani rozhodcovskému súdu a ani na výzvu súdu rozhodujúcemu o zrušení rozhodcovského rozsudku, teda spotrebiteľská zmluva nenadobudla účinnosť, potom žalovanému a jeho právnenému predchodcovi vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda ide o plnenie bez právneho dôvodu. Súd v tomto prípade poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co 72/2019 zo dňa 30.05.2019. V žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty Quatro čl.23 spisu sa

uvádza úverový rámec 995,82 eur /30000 Sk/ a mesačná splátka 33,19 eur /1000 Sk/, pričom vo výpise z pôžičkovej karty č.l.66-70 spisu je uvedený úverový rámec 3150 eur a mesačná splátka 105 eur, pričom písomná dohoda o zmene úverového rámca nikdy nebola uzavretá čo žalovaný nepreukázal a žalobkyňa sa jednoznačne vyjadrila, že žiadna písomná zmluva o zmene úverového rámca uzavretá nebola, teda k platnej zmene úverového rámca vôbec nedošlo pre absenciu písomnej formy spotrebiteľskej zmluvy čo je obligatórnou náležitosťou § 4 ods.1 zákona č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného do 10.06.2010 ako i § 11 ods.1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného po 10.06.2010, teda žalovanému vzniklo jednoznačne len právo na vydanie bezdôvodného obohatenia pre neúčinnosť spotrebiteľskej zmluvy. Teda žalobkyňa podľa žalovaného čerpala úver vo výške 4579,52 eur, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky zaplatila 4063,94 eur a po postúpení pohľadávky 22294 eur, teda spolu 6357,94 eur. Podľa vyjadrenia žalobkyne táto uhradila ku dňu postúpenia sumu 4063,94 eur a po postúpení pohľadávky 2454eur čo je spolu 6517,94 eur, pričom z vyčíslenia pohľadávky žalovaným č.l.č.l.61-63 spisu vyplýva, že ku dňu podania žaloby na rozhodcovský súdu t.j. k 17.08.2018 žalobkyňa čerpala úver vo výške 4579,52 eur a zaplatila na úver 5507,91eur, teda pohľadávku titulom bezdôvodného obohatenia mala žalobkyňa / v rozhodcovskom konaní žalovaná/ zaplatenú potom jej písomné vyjadrenie k rozhodcovskému súdu označené ako žalobná odpoveď zo dňa 19.10.2018 č.l.24 rozhodcovského spisu v ktorom namietala, že má pohľadávku zaplatenú je pravdivé, pričom rozhodcovský súd sa jej tvrdením vôbec nezaoberal, nevykonal v tomto smere žiaden dôkaz, nežiadal dokazovanie doplniť, teda vec nesprávne právne posúdil, keď ju zaviazal na plnenie vo výške 1842,22 eur, úroku z omeškania 802,66 eur, úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 1503,09 eur od 09.08.2018 do zaplatenia, trovy konania pozostávajúce z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 158,69 eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 217,30 eur a to všetko v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i jednej splátky riadne a včas. Pokiaľ ide o výšku splátky 50 eur mesačne v Dohode o uznaní záväzku a o splátkach zo dňa 28.05.2015, ktorú predložil žalovaný rozhodcovskému súdu bola uvedená splátka 30 eur a výška dlhu 292947,09 eur, ostatné príslušenstvo podľa zmluvy 339,13 eur, úrok z omeškania 9,25% ročne zo sumy 2947,09 eur za dobu od 01.08.2014 do dňa splatnosti poslednej splátky vypočítaný pri vystavení splátkového kalendára, podľa druhej Dohody o uznaní záväzku a o splátkach zo dňa 29.05.2017, ktorú predložil žalovaný rozhodcovskému súdu napriek tomu, že od nej 27.11.2017 odstúpil, teda bola v čase podania žaloby na rozhodcovský súd dňa 17.08.2018 už zrušená od začiatku podľa § 48 Občianskeho zákonníka bola výška splátky dohodnutá na 40 eur mesačne a výška dlhu sa zvýšila na 3598,20 eur pozostávala z istiny 2233,09 eur, ostatného príslušenstva 339,13 eur, úroku z omeškania 9,25%ročne zo sumy 2947,09 eur od 02.08.2014 do splatnosti poslednej splátky, teda žalovaný v rozhodcovskom konaní nepreukázal, že si písomne dohodol so žalobkyňu splátku vo výške 50 eur, ktorá celý nárok žalovaného v čase rozhodnutia rozhodcovského súdu popierala a považovala ho za uhradený v žalobnej odpovedi zo dňa 19.10.2018, s čím sa súd prvého stupňa stotožnil, preto nie je súdu jasné na základe čoho rozhodcovský súd rozhodol o výške splátky vo výške 50 eur, ktorá zo žiadnej žalovaným predloženej Dohody o splátkach rozhodcovskému súdu nevyplývala. Súd dospel k záveru že v čase uzavretia Dohody o uznaní nároku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 28.05.2015 bol nárok žalovaného z právne neúčinnnej zmluvy premlčaný, lebo podľa výpisu z úverovej kartyč.l.66-70 spisu posledné čerpanie z účtu nastalo dňa 25.10.2012 č.l.70 spisu vo výške 100 eur, teda dvojiročná premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť dňa 26.10.2010 a uplynula 26.10.2012, teda nárok bol premlčaný už dňa 28.05.2015, pričom žalobkyňa o premlčaní nároku nebola poučená v tejto dohode a ani neskôr o tom, že nárok je premlčaný, žalobkyňa sa vyjadrila, že nemala vedomosť čo je premlčanie nároku, dohodu brala len ako dohodu o výške splátky, lebo žalovaný sa vyjadril do telefónu, že ide len o splátky. Z rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/1201/2012 z 20.06.2013 vyplýva, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ (obchodník, profesionál), vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily nerovnomernosti znalostí a z ekonomickej neúmernosti zdrojov vo veciach spotrebiteľských úverov je to spotrebiteľ, ktorý pre nedostatok finančných prostriedkov žiada o úver. Systém ochrany zavedený aj smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predajcovi alebo poskytovateľovi tak z hľadiska vyjednávacej sily, ako aj z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo poskytovateľom, bez toho aby mohol ovplyvniť ich obsah. V tomto prípade žalobca podpísal zmluvu o úvere bez možnosti spolu vytvoriť, alebo akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť jej obsah. Vnútroštátny súd musí posudzovať zneužívajúci charakter určitej zmluvnej klauzuly i bez návrhu.

Možnosť súdu skúmať charakter jednotlivých zmluvných podmienok z úradnej povinnosti predstavuje prostriedok vhodný k dosiahnutiu toho, aby konkrétny spotrebiteľ nebol zneužívajúcou podmienkou viazaný a tým zabraňovať k ďalšiemu používaniu zneužívajúcich podmienok v zmluvách uzatváraných medzi spotrebiteľmi a podnikateľmi. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, rovnováhou skutočnou, ktorá umožňuje obnoviť rovnosť medzi týmito zmluvnými stranami. Teda súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že sú naplnené zákonom stanovené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku stanovené v § 45 ods.1 písm. g/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní z dôvodu, že rozhodcovský súd vec nesprávne právne posúdil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

39. Žalobca je ako spotrebiteľ oslobodený od súdnych poplatkov, preto súd rozhodne o zaplatení súdneho poplatku podľa § 2 ods.2 citovaného zákona podľa položky 3 písm. c/ sadzobníka súdnych poplatkov k zákonu č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch vo výške 331,50 eur samostatným uznesením.

40. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 CSP tak, že žalobkyňa, ktorá bola v spore plne úspešná má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením v zmysle § 262 ods.2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 prvej vety CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonaval navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.